

Já, Villa Vladka, dnes slavím 5 let.

Kdybych byla člověk, byla bych malá copatá holčička. Jsem ale budova, jsem vila! Takže bolístky novostavby mám za sebou a mohu směle říct, že se dostávám do zralého věku.

To, v jaké jsem kondici, ale nezáleží jen na stavu zdiva, nebo střech či oken. Jsem vila s duší. A tu duši dělají ti, kteří zde pracují a pobývají. Ti, jenž jsou mojí součástí.

Jsem veselá, když vidím, že jsou klienti spokojení. Jsem unavená, když za sebou mají pečovatelky těžký den. Jsem nadšená, když mají klienti i přes svůj vysoký věk chuť do života. Jsem smutná, když nás někdo navždy opustí.

Ale především jsem hrdá. Hrdá na ty, které napadlo mne stvořit. Na ty, kteří vyvinuli nezměrné úsilí myšlenku zhmotnit, zajistit finance a svým snažením dojít až k cíli. A to ke kolaudaci a přivítání mých prvních návštěvníků. Jsem hrdá na drobné lidské mravenečky, kteří svou každodenní prací o klienty zlepšují mé jméno, zajišťují, že zprávy a informace, které se o mně šíří, jsou pozitivní, jsou mi dobrou reklamou. Vím, jak je těžká práce o nemocné a na péči závislé lidi. Vidím to každý den. A věřte mi, jsem ráda, že mám tak silné zdi a vím, že na svých krovech tento úděl unesu. A ponesu ho dál, do budoucna, protože vidím, jak potřebných lidí přibývá.

Já, Villa Vladka, dnes slavím 5 let. Vítám Vás ve svých prostorách, užijte si krásné odpoledne a těším se na další společně prožité roky.